

ДЕВОЙКАТА И ЖАБАТА ОРОКСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

В едно село живеела хубава девойка.

Веднъж тя отишла в тундрата да бере ягоди. Дълго брала, уморила се и седнала върху купчина пръст да си почине. Изпод купчината изпъзляла огромна жаба и рекла:

— Сестрице, влез в къщата на по-голямата си сестра да си починеш!

Девойката влязла. Жабата започнала да я хвали, с любопитство ѝ разглеждала премяната и казала:

— Сестрице, дай на по-голямата си сестра да премери твоята хубава премяна.

Девойката съблякла премяната си и жабата я облякла. Сетне накарала девойката да си свали гердана и обещите. Сложила и тях, а на девойката дала вехтата си жабешка дреха, шита от опушена риба кожа.

Нагиздила се жабата и захванала да скача, като пригласяла:

— Скоро при нас ще дойдат двама юнаци, единият в дреха от риба кожа, а другият — в дреха от рисова кожа, ква-ква-ква-ква! Ква-ква-ква!... Единият носи кожа от риба, другият носи кожа от рис^[1], ква-ква-ква-ква!

Минало, що минало и ето че се задали двама богатири. От срам девойката се превърнала на пръчица и се скрила между покрива на чума и прътите.

Богатирите влезли и седнали. Единият се настанил до жабата, а другият — по-големият — седнал отсреща.

Жабата рекла:

— Богатире, не сядай там, защото не е чисто...

Богатирът не я послушал, а седнал, взел пръчицата, мушната под прътите, и захванал да я дялка. Но щом я дялнал — потекла кръв. Богатирът се учудил и оставил пръчицата пак на мястото ѝ.

Богатирите поседели малко и се наканили да си ходят. Единият от тях решил да вземе за жена пременената жаба. Той я мислел за девойка.

Тръгнали тримата. Като повървели малко, по-големият богатир рекъл:

— Забравил съм си ножа. Ще ида да го взема.

Жабата извикала:

— Не се връщай, не отивай в къщата на жабата, защото там не е чисто!

Богатирът не я послушал и се върнал. Влязъл в чума и що да види: там седяла една хубава девойка с превързана ръка и плачела. Богатирът рекъл:

— Не плачи, девойче! Защо плачеш?

— Срамувам се от дрехата си и затова плача. Жабата ми отне хубавата премяна.

— Не плачи, облечи моята дреха и тръгвай с мене!

Забързали и настигнали жабата и по-малкия богатир. Тръгнали четиримата. Като вървели, жабата видяла една рябина и рекла:

— Рябино, рябино, ние сме две девойки и скоро ще се омъжим. Кажи, коя от нас е по-хубава?

Рябината отвърнала:

— Другарката ти е по-хубава, защото има дълги коси, а твоите очи са изпъкнали, жабешки.

Тогава жабата се разсърдила и заквакала:

— Ти си отвратителна! Ако ми се роди син, клонките ти ще му служат за стрели, роди ли ми се щерка — клонките ти ще ѝ служат за постелка.

Богатирите отвели невестите си в един дом. Там живеел един дядо с бабата си — бащата и майката на богатирите. Като видели синовете си с невестите, старците се зарадвали.

Бащата рекъл:

— Добре стана, отсега нататък снахите ще ни носят дърва, ще кладат огъня и ще ни хранят със сладко ядене.

Заживели заедно. Веднъж старецът се обърнал към пременената жаба и рекъл:

— Богата снахо, кога ще донесеш дърва? Искам да ми е топло!

Богатата снаха отишла за дърва. Донесла мокри клонки, съчки и всякаква смет. Дълго раздухвала огъня, но не могла да го разпали. Влажните клонки димели, пращели, но буен огън не лумнал.

Старецът се разсърдил. Минало, що минало и той пак се обърнал към богатата снаха:

— Богата снахо, донеси ми ягоди! Искам да похапна ягоди!

Жабата донесла на стареца презрели, изсъхнали ягоди. Той похапнал малко и казал на бабичката си:

— Бабо, задавих се, изхвърли тези ягоди навън.

На другия ден старецът се обърнал към девойката:

— Бедна снахо — рекъл, — донеси дърва да се стопля!

Девойката отишла в гората и донесла хубави сухи дървета. Сетне наклала голям огън, за да се стопли старецът. Той си нагроял гърба и гърдите до зачервяване.

Сетне рекъл:

— А кога бедната снаха ще ми донесе ягоди?

Девойката отишла в тайгата и донесла пълна кошница с пресни ягоди. Старецът се наеял до насита.

Минали още няколко дни. Веднъж старецът рекъл:

— Искам да видя братята и роднините на богатата снаха!

Богатата снаха грабнала една кошница и излязла на улицата. Донесла пълна кошница с жаби и гущери. Старецът се изплашил и рекъл:

— Бабо, виж ги какви са грозни, грозни, изхвърли ги по-скоро навън!

Жабите излезли от кошницата и почнали да скачат насам-натам.

— Бабо, изхвърли ги с желязната лъжица! — развикал се старецът.

И като се обърнал към бедната снаха, той рекъл:

— Искам да видя братята на бедната снаха!

Бедната снаха постлала на улицата скъпо копринено платно и се провикнала:

— Седмина мои братя, елате по-скоро и стъпете върху платното, за да ви види старецът.

Тогава изневиделица се появили седмина славни юнаци и влезли в къщата на стареца. Щом се появили, цялата къща грейнала. Те донесли на сестра си много подаръци, много дрехи и разни съдове. Бедната снаха изведнъж станала богата.

Жабата щяла да се пукне от завист.

След някое и друго време бедната снаха забелязала, че лъжичките, големите лъжици и другите ѝ съдове захванали да изчезват. А коремът на богатата снаха от ден на ден ставал все по-голям и по-голям. Жабата била лакома и гълтала съдовете на бедната снаха. Узнал за тая работа мъжът на жабата. Той взел секирата и рязнал корема ѝ. Мигом от него със звън се разсипали малките лъжички, големите лъжици и другите съдове.

[1] Рис — хищно животно от рода на котките със заострена муцуна и много силно зрение. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.